

Права відвідувачів басейнів та порядок їх застосування

Басейн та комплекс відпочинку, в якому він знаходиться являються частиною довкілля, тобто оточення, у якому функціонує людина - повітря, вода, земля, флора, фауна тощо.

Відповідно до статті 50 Конституції України, кожен має право на безпечне для життя і здоров'я довкілля та на відшкодування завданої порушенням цього права шкоди. Кожному гарантується право вільного доступу до інформації про стан довкілля, про якість харчових продуктів і предметів побуту, а також право на її поширення. Така інформація ніким не може бути засекречена.

Відповідно до статті 4 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», громадяни мають право на:

- безпечні для здоров'я і життя харчові продукти, питну воду, умови праці, навчання, виховання, побуту, відпочинку та навколишнє природне середовище;
- відшкодування шкоди, завданої їх здоров'ю внаслідок порушення підприємствами, установами, організаціями, громадянами санітарного законодавства;
- достовірну і своєчасну інформацію про стан свого здоров'я, здоров'я населення, а також про наявні та можливі фактори ризику для здоров'я та їх ступінь.

Статтею 18 вказаного Закону встановлено, що вода відкритих водойм, що використовується для господарсько-питного водопостачання, купання, спортивних занять, організованого відпочинку, з лікувальною метою, а також вода водойм у межах населених пунктів повинна відповідати санітарним нормам.

На сьогоднішній день, до моменту прийняття відповідних актів законодавства України, діють санітарні правила та рекомендації радянських часів, відповідно до Постанови Верховної Ради України від 12.09.1991 року «Про порядок тимчасової дії на території України окремих актів законодавства Союзу РСР».

Відповідно до п. 65 діючих «Санитарных правил устройства и содержания мест занятий по физической культуре и спорту» від 30.12.1976 №1567-76, вода, яка подається в плавальні басейни повинна відповідати вимогам Державного стандарту СРСР 2874-73 «Вода питьевая». У зв'язку із призупиненням дії вказаного Державного стандарту СРСР 2874-73 «Вода питьевая», на даний час якість води у басейні має відповідати Державним санітарним правилам та нормам 2.2.4-171-10 «Гігієнічні вимоги до води питної, призначеної для споживання людиною».

Відповідно до п.70 «Санитарных правил устройства и содержания мест занятий по физической культуре и спорту» від 30.12.1976 №1567-76, санітарний режим експлуатації

плавальних басейнів повинен дотримуватися відповідно до вимог «Рекомендацій по обеззараживанию воды, дезинфекции подсобных помещений и санитарному режиму эксплуатации купально-плавательных бассейнов», затверджених 19 березня 1975 р. №1229-75.

«Рекомендацій по обеззараживанию воды, дезинфекции подсобных помещений и санитарному режиму эксплуатации купально-плавательных бассейнов» №1229-75 встановлюють наступні вимоги по показникам води, які підлягають контролю, в тому числі територіальними органами Державної санітарно-епідеміологічної служби України:

- каламутність - не більше 2,0 мг/л;
- забарвленість – не більше 5 град.;
- прозорість (по хресту) - не менше глибини ванної;
- запах та присмак – не більше 3 балів;
- температура води – 26-28 град.С для дорослих та 28-30 град.С для дітей;
- залишковий хлор – 0,5-0,7 мг/л;
- залишковий бром – 1,2 мг/л;
- колі-тітр – не менше 100;
- допускається аміак – не вище 0,05 мг/л;
- окиснюваність – не вище 4 мг/л.

Важливим аспектом забезпечення належної якості води є наявність дозволів Міністерства охорони здоров'я України на використання реагентів і дезінфектантів, що використовуються для очищення і дезінфекції води, а також висновків державної санітарно-епідеміологічної експертизи щодо їх безпечності для здоров'я людини, відповідно до вимог статей 10-12 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення».

Проведення дозвілля в басейні, купання в ньому та відпочинок на прилеглий території є послугою, яка надається громадянам безпосереднім власником (оператором) такого басейну або комплексу відпочинку.

Відповідно, на процес надання послуг розповсюджується вимоги Закону України «Про захист прав споживачів», а у споживачів таких послуг виникають права по відношенню до якості та безпечності послуги, що надається.

Інформація про продукцію, зокрема, повинна містити відомості про вміст шкідливих для здоров'я речовин, які встановлені нормативно-правовими актами.

Отже, підсумовуючи все вищевикладене, під час відвідування басейнів споживачі мають право:

1. На належну якість продукції та обслуговування, безпеку продукції, необхідну, доступну, достовірну та своєчасну інформацію про продукцію, її кількість, якість, асортимент до замовлення споживачем послуг, а також інформацію про особу, що надає такі послуги (статті 4, 6, 15, Закону України «Про захист прав споживачів»).
2. На перевірку якості та безпеки продукції та послуг, що надаються. На вимогу споживача виконавець зобов'язаний надати йому документи про якість та безпеку продукції та послуги (ст.17 Закону України «Про захист прав споживачів»)

Тобто, споживачі мають право вимагати, а особа, що надає такі послуги плавальних басейнів зобов'язана надати наступну інформацію та підтвердуючі документи:

- про особу, яка надає такі послуги (назва, місцезнаходження, ідентифікаційний код юридичної чи фізичної особи);
- про вартість послуг відвідування басейну;
- температуру води у басейні (для дорослих 26-28 С, для дітей 28-30 С);
- інформацію про показники води відповідно до законодавчо встановлених нормативів;
- надати документи, про якість та безпеку продукції та послуги, а тому числі дозволів Міністерства охорони здоров'я України на використання реагентів і дезінфектантів, що використовуються для очищення і дезінфекції води, а також висновків державної санітарно-епідеміологічної експертизи щодо їх безпечності для здоров'я людини;
- здійснити самостійно забір води для проведення досліджень якості води в басейні або використовувати експерс-тестери для отримання інформації по основним показникам.

За невиконання власниками басейнів або особами, що надають послуги плавальних басейнів, законодавством України встановлено відповідальність.

Відповідно до ст.48 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», встановлено, що підприємства, установи, організації, підприємці та громадяни, які порушили санітарне законодавство, що призвело до виникнення захворювань, отруєнь, радіаційних уражень, тривалої або тимчасової втрати працездатності, інвалідності чи смерті людей, зобов'язані відшкодувати збитки, а також компенсувати додаткові витрати органів санітарно-епідеміологічної служби на проведення санітарних та протиепідемічних заходів і витрати лікувально-профілактичних закладів на надання медичної допомоги потерпілим.

Відповідно до ст.238 Кримінального кодексу України, приховування або умисне перекручення службовою особою відомостей про екологічний, в тому числі радіаційний, стан, який пов'язаний із забрудненням в тому числі, водних ресурсів і такий, що негативно впливає на здоров'я людей, рослинний та тваринний світ, а також про стан захворюваності населення в районах з підвищеною екологічною небезпекою - караються штрафом до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, або обмеженням волі на строк до трьох років.